

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.



ders ärende, blifwa endast undantagne. Desjuto påläggas Gästgifwars och Afwars wid samma pligt at ej låta någon ofärd och oförpassad person få ha eller resetyg. Stadens Inwånare böra likaledes hwarken til in- eller utrikes Orter, utom resepass antråda någon resa.

Orsakerna til dessa, säkerligen goda, anstalter gärd på ut, at främja förtroendet och inre rörelsen, möda inhemskt Medborgares otilläteliga utflyttningar, at förekomma fleras mögeligen onda upfat, som hemligen uppehålla sig i Städer, och at hindra misfärdige personer, som oförpassade resa genom landsorterna, m. m.

Om verkställighet hos betjeningen swarar em Magistreatens utgångna befalning, hoppas jag kunna hädanester fågna mine läsare med en hel titel om resande. Kunna och mine Spioner något uträtta, så säger jag rent ut, at Gästgifwars och Wårdar få hwarken slumra eller sofwa.

En prächtig Muss af gråwerk är funnen, och kan återfås af den, som intennar omständeligare beskrifning.

På Torsdag spelas en af Litini försärdigad Sång på Violin, och sjunges en dito. Golswen blifwa och til den tiden försedda med mattor.

Om flere täckas prämunerera, innan listan tryckes, angifwe de sig snarligen. Likaledes utgifwa med första titelblad med register på ämnen i följande ärgången.



Götheborgska Magasinet.

lördagen, den 26 Januarii 1760.

Min Herre,

Då wi ej längesedan i et sällskap, med förundran, läste en stor Konungs utmärkta Fransiska Poesier, hwilka han sammansattat midt under Europaiska wapnebruket, och det så wäl, at de swärigen esterhärmas, än mindre öfwerträffas; prisade wi digtkonsten i almänhet lyckelig, at wärdas och upodlas af en så mäterlig penna. Ty fastän alla tider hafwa framalstrat sina snillen, som med nog framgång upbrukat konsten, så har det likwäl warer war ålder likasom förbehållet, at tillsäpa et alla tiders esterdom. Då Poesien tillforene icke utan af så store Herrar och Konungar blifwet utskad, älskad och flyddad, kan den nu med skäl räknas sit guldene tidehwarf, under en Konunglig Poet, som återställer digtkonsten sina fordna behageligheter. Min Herre påminner sig, at wi under detta samtal sökte at upleta ur Historien, hwilke Monarcher för några 100 år sedan hellswe lagt handen wid Poesien, eller skrifwet verser. De äro snart, och utan

utan algebra, räknade: man kan ej heller fordra at finna många, då helt angelägnare mål äska sådana Herrars hela upmärksamhet.

Ibland Swenske Konungar af Gustaviska blodet, nämnde jag en Eric den fjortonde, hwilket föreföll sällskapet nog underligt, emedan intet teken säges finnas i Kongens Historia til des poetiska kundskaper. Han war en Herre af widsträckt insigt, upbrukat wett, och nog skarpsinnighet; men digtkonsten får icke sit förtjenta rum ibland hans Idrotter. Jag mindes då icke det stycke, jag sedt af des hand, i hwilket han förklarar sin kärlek för Catharina Månsdotter, som sedermera blef Sveriges Drottning; ändteligen har jag träffat dessa versar ibland andra otränkta historiska Samlingar *, och sunnet min Fyldighet enligt, at lemna min Herre del där af. I selswa Poesien lyser wäl intet konsten, men den smakar likwäl af en slags ömhet, och jag wet ej hwad för en behaglighet, som roar och intager.

Wäl är then, som widt från höga klippor
Kan wandra på en nedrig baan,
Hans fot ofta från wägen slipper,
Som helst spasserar af och an.
Hwar må följa sitt eget sinn',
Kjår holler jag min Herdarinn'.

* Herr Lector Wallenstråle, som äger, utom egna Samlingar, et freit och nära tilträde til vår Högmördige Biskops Archive, har benäget lofwat, at uti form af bref inrycka flera, ej mindre Swenska, än Walliska namnet, pryddande historiska hemliga heter. Min förbindelse til en så wärdig Klubb Herre kan således bättre intagas, än beskrifwas.

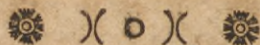
Itt stort stott warder ofta skakat
Ut af the hårda dunderslag,
Ohen som högst will, störtes tillbaka,
Och faller i bedröflig klag.
Hwar må följa, ic.

I stoor Haaf gå stora wågar,
Stormwäder, klippor och hårdan wind,
Ohen som kloof, blifwer wid the låga
Kjällor, som fins i dalen sin.
Hwar må följa, ic.

Man står ofta för rikemans dödar,
Klappar och slipper doch sällan in,
Hoos Phillis jag thet ej behöfwer;
Thy jag är Hennes och Hon är min.
Hwar må följa, ic.

Har Phillis ej gull, ej stora skattar,
Så har Hon doch thet jag begår,
Den kärlek Hon mig med omfattar
Är mig fast mer än gullet skär.
Hwar må följa, ic.

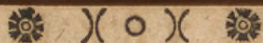
Blänker Hon ej af gyllend smyckje,
Så blänkja doch Hennes ögon skön;
Aldeles är Hon efter mit tyckje,
Fast Hon för androm synes gemen.
Hwar må följa, ic.



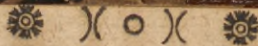
Den som will, må i luften flyga;
 Mina wingar nåå ej så högt.
 Jag låter mig fast öfvertunga,
 Til Phillis är mitt hjerta bögte.
 Hwar må följa, ic.

Adieu, farväl, min hjertans lilla
 Til sinnom mången tusend god natt!
 Thet ser doch efter Herrans vilja,
 Jag then blifwer, som jag har sagt.
 Hwar må följa sit eget sinn',
 Kjår holler jag min Herdarinn'.

Med denna Catharina, som ifrån en fattig Sol-
 datdotter blef först uptagen i Kong Eric's Hof til
 Prinsessan Elisabeths piga, sammanwigdes Konun-
 gen med all pragt i Stockholms Storkyrka, den
 4 Julii 1568, hwarefter hon andre dagen, emellan
 klockan 3 och 4 eftermiddagen, fröntes på samma
 ställe til Sweriges Drottning; och efter hon war
 af ringa börd, blef hånne då uppenbarligen, i alla
 måns åsyn, gifwen til wapen och Földemärke en
 halfmåne. Jag får här åsven tillägga den om-
 ständigheten, at, under den Kongl. Copulations-
 acten, blefwo Konungens Son och Dotter, hvil-
 ka han ägde med sin Gemål, burne utaf tvåanne
 af Rådet under Pällen, då Brudmessen sängs öf-
 wer Konungen. Sonen är bekant under namn af
 Gustaf; hann föddes 1568, den 28 Januarii, och
 döptes samma år, den 9 Junii, som war sjerde
 dag Pingst. Jag har sedt denne Gustaf åsven
 fallas



fallas Basthardson, hwars lefwerne och öden jag
 framdeles skal meddela min Herre, om så åstun-
 das. Under måltiden, efter Drottningens Kröning,
 uppå Stockholms Slott, höllos Rikfens Regalier
 inför bordet af fyra de förnämste Herrarne; då
 hånne sig, at Rikscancellairen, Herr Nils Gyllen-
 skjerna, fälte, som mentes, af wanmäktighet, Kro-
 nan på golswet, hwaras folket hemligen sig emellan
 talte, och förespådde, at detta Kronans fall ej min-
 dre betydde, än et påföljande fall i Konga-Kege-
 mentet, hwilket och någon tid därefter inträffade.
 Fastän de ofwan anförde versar utmärka hos Kong
 Eric den önnaste kärlet för Catharina, finner man
 doch i handlingarne, at Konungen, strax efter Bröl-
 loppet, lærer ångnat sit gjorda wal; då det säges,
 at han frågat sin Medicus, Wilhelm Lemnius,
 hwilken af ådrorne borde öppnas, at han måtte med
 största lätthet dö. Lemnius swarade då, at han
 förbundet sig at frälfa, men ej at betaga Konun-
 gen sit lif. Konungen, af sin wanliga heftighet,
 anfaller honom darsföre, och wil strypa sin Läkare;
 men Lemnius utber sig råderum at lefwa, tils han
 kunde få låsa en bön til Gud. Detta efterlåts ho-
 nom, och när bönen war all, hade och wreden af-
 stadnat. Lemnius förfogade sig likwål ifrån Hof-
 wet, och kom där aldrig mera, emedan Konungen
 ej långt därefter blef tagen och insatt. At denna
 Drottning Catharina icke ägt synnerligen godt kynne
 och ådelt sinnelag, finner man beskrifwet hos Girs,
 i Konung Eric den fjortondes Historia, darest hånnes
 Namlöshet emot Konungen, sedan han blef insatt,
 D 3 tydeligen



tydeligen ådagaläggas. Utom det at Konung Eric ibland har roat sig med Poesi, läse wi äfwen, at han under sit häfte på Drby Slott öfversäde på Swenska Johannis Magni Historia, tillika med de latinske verserne öfwer hwar och en Swensk Konung. Detta arbetet blef sedermera öfversördt til Polen, men åter hitbragt igenom Claudius Klamb. Härmed afbördar jag min Skyldighet för denna weckan, och förblifwer, m. m.

W . . .

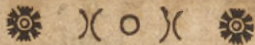
Lyckönskan til Handelsmannen, Herr
Stephan Liedberg, efter nyligen firat
Guldbröllop*.

Vår barndoms och vår ungdoms tid
Med rätta må ju liknas wid
Den älsför wakra Wären;
Men älbren annat märke bår:
At mulna Hösten kommen är,
Når wi ta af med åren.

Jag prisar doch Herr Liedberg säll,
Som wid sin ålders sista qväll,
Guds milda nåd får smaka:
At Han med sina 80 år,
Älsom å nyo lesiwa får,
I sällskap med sin Maka.

Du

* Jag får ej nämna Författaren til denna wakra
lyckönskan.



Du alla gubbars Älderman!
Les nögd, så länge lesiwas kan,
Förutan kapp och krycka.
Jag önskar se Er snart igen;
Men tro, at af en Gammal Wän
Nu önskas: lycka! lycka!

Min Herre,

Edar berömliga och oförtrutna möda, at både förnöja och gagna det almänna, läckar, utan twifwel, mången af edra wänner, at efterfölja edart exempel. Et förnuftigt omböme öker mod och lust, och et grundat wälbehag är en kraftig driffjäder, at bidraga til et sådant ändamål. Min åtgård härwid är så ringa, at jag smickrar mig med nog åra, om jag allenast inbillar mig, at ämnet om jordbåfningar ej obenåget anses: affigten därmed är wäl at behaga; men männe den winnes genom några sagor och konstigt hopsatte bokstäfwer? Det wore artigt, at förstå den punckerkonsten; men den står så sällan in; vår nya och upfåjade werld är ej så ensaldig, som då Lasse lesde: jag fruktar konsten dog ut med honom; imedlertid satte han både förundran och Fräck i mången både god- och lättrogen. Tänk i hward lyckeliga tider wi lesiwa! Min Herre märker wäl, at tankarne i dag luta til flygtighet; men jag måste wäl därän med fortsätningen: har jag sagt A, måste jag ock säga B: doch innan jag begynner at bli rätt alsiwarsam igen, wil jag erinra, at et litet tryckesfel insmuget sig, s. 36 uti

Magasinet, hwarest ordet Transaction fordrar et s
til i plurali: likaledes bör s. 37 i ställe för darnin
gar eller stötar och puffar, läsas: darnin
gar och stötar eller puffar. Nu följer än ye
terligare berättelse om jordbåfningar.

Jamaica är härcutinnan jämwäl ganska märk
wärdig. Inwånarne äro, efter Doct. Sloans in
tygande, hwaret är i fruktan för jordbåfning. Han
har lemmat en beskrifning öfwer den, som timade
år 1687. En annan förskräckelig jordbåfning, hvil
ken tilldrog sig på samma ö, fem år därefter, är al
tså tillige obekante Författare beskrefwen. Uti två
minuter wordo niotionbedelar, af staden Port-Royal
dels öfwerända kastade, dels förbränkte: husen sun
ko rätt ner 30 til 40 samnar under jorden, Phil.
Transact. N. 209. Ganska många människjor
blefwo af jorden upswälgde; men tänk, hward öf
wentyr! En stor del af dem upkom på andra gator,
en del på Skepsredden; och blefwo härigenom män
ge frälste, änså öfwer 2000 människjor omform
mo, och ungefärligen 1000 tunneland under wat
ten fattes. Alla husen woro på ön öfwerända ka
stade; och den plantage, som tilhörde en benämnd
Hopkins, blef flyttad en half mil ifrån sitt ställe.
Utur källorna frusade watnet med stor häftighet,
från en til sex eller sju samnar uti högden, se N. cit.
Då husen, som woro på ena sidan af gatan, upswäl
fos; blefwo de på andra sidan belagna, uti en
stenhop förwandlade. Sanden gaf sig up på ga
torna, och lik wågorna på hafwet, uphåfde all ting
ur asgrunden; men störtades strax åter uti sina öp
ningar

ningar och gropar, hwar på watnet brusade fram,
som en ström, och öfwerhölgde altsammans. En
myckenhet af folk, som, wid detta tillfälle, fattade
til sin rådning, uti bjälkar, stäckar, båtar, m. m.
måtte ömkeligen sätta lifwet til; i synnerhet blef
fregatten Swan, sedan Skepschwartwet gifwet sig
under jorden, af det inbrytande hafswatnet, drif
wen öfwer ryggåsarne af många hus, se N. cit.
Et förfärligt buller och dån, likt et ganska starkt
öfledunder, märktes i denna bedröfweliga omstän
dighet. Innom en minut sanktes tresjerbedelar
af husen, och des inwånare tillika med sjelfwa grun
den under watten; Skafningen war så häftig, at
folk, som lupo hit och dit, til at undsätta lifwet,
rafade öfwerända, antingen på sina knän eller an
sigten. Sjelfwa marken hånade sig och swallade,
såsom et brusande haf; och åtskilliga hus, som än
nu blefwo ständande, Stuffades och rördes några
alnar från deras ställen: jorden brast mångestådes
i stycken, samt ymsom öppnade och åter tillöt sig
med ganska stor häftighet. Många hundrade så
dana öppningar märktes på en gång; uti somliga
här af störtades folket neder; många människjor
blefwo af jorden fattade wid medjan eller halsen,
och aldeles sönderkrossade. De större gapen swäl
de up husen, och genom en del af dem utbröt wat
ten til en stor myckenhet, och med sådan häftighet,
at det kastades högt i lusten, och hotade dem med
en syndastod, som jordbåfningen sonat. Allt detta
eländet ledsagades med en osidelig lukt och stank, at
förtiga dån och brak af fallande berg i någden, m. m.

Himmelen såg, inom en minut, röd och bister ut, såsom en glödande ugn: och Port-Royal war icke den endaste fläck, som undergick detta förträckliga öde. Det blef knapt en enda plantage, hus eller säckerwerk qwarstående på hela Jamaica: en stor del häraf tillika med hus, folk och trån, m. m. rusade neder uti et och samma swalg, och i deras ställe blef man sedermera intet annat warse, än stora wattungölar, som uttorkade, ej framtebde annat än sand, utan ringaste teken til hus, trä, m. m. Några mil ifrån hafwet öppnade sig jorden, och sprutade, med en ganska stor forß, en myckenhet af watten up i luften; likwål röntes största hästigheten däraf emellan klippor och berg; hwadan en almån mening är, at ju närmare man bor intil berg, ju större bäs- eller skafning, och at orsaken härtil bör ej annorstådes sökas. Större delen af floderne woro, genom de infalna bergen, hela dygnet förstopade, til des de arbetat sig fram en ny wäg, och under framsarten uprisswet och bortsofat trån, m. m. Sedan den stora bäsningen war öfwer, gåfwo de, som undsluppet denna olyckan, sig på skeppen om bord, och förblefwo många där öfwer två månader, under hwilken tid skafningarne kommo så hästige, och så tidt och ofta, undertiden två eller tre gångor om timan, förknippade med et bulder, likt en orcan, eller et ramlande åstedunder, samt en stark swafwelrök, så at de ingalunda wågade begifwa sig i land. Efter denna jordbäsning upkom en almån sjukdom, förmodeligen af de skadeliga dunster, som jorden härwid kastat ifrån sig, hwilka förorsakade,

at öfwer 3000 personer, wid detta beklageliga tilfället, med döden afgingo. Sedan jag således nämt om de faseligaste jordbäsningar, som tilldraget sig uti och på vår jord; har läsaren kanske föga nyfikenhet öfrig, at låta sig underrättas om de andra mindre märkwärdiga. Jag wil försökul med stillatigande gå förbi den, som hände uti Lima 1687, utredd af J. Alvarez de Toledo, uti hwilken 5000 människor omkommo. Hon war af den beskaffenhet, at flockorne uti tornen ringde af sig sjelfwa. Likaledes måste jag glömma den, som tilldrog sig uti Batavia 1699, beskrifwen af Wisen; den uti norra trakten af England 1703, af Herr Thoresby; den uti nya England 1663 och 1670, af Doct. Mather; den uti Lissabon och flera orter 1755; och den uti Sverige och andra länder 1759, hwilka sistnämnda blifwet af kännare och åsyna wittnen tillräckeligen förklarade. I det stället wil jag, wid et annat tilfälle, efter löfte, bibringa de orsaker, hwaraf Herrar Naturkunnige sökt at wisa ursprunget til dessa, för människoslägget mycket beklagande och wädeliga tilfälligheter.

Bref.

Under det jag, tillika med de mina, woro uppe den 22 Dec. om natten, emellan Fred- och Lördagen, märktes, just då jag hade kastat pennan på bordet, och war i begrep at gå utur min kammare, flockan 42 min. til Et, först et susande wäder, men knapt en half minut därefter, kändes en liten darning,

ning, hvilken alt mer tiltog med susningen, så att hela huset, med senster och dörrar, darrade, och skakade sig på jorden under fören skäl; hvarigenom jag, som skyndade mig genom rummen ut på gården, blef likasom yr i huswudet. Efter en darning i hella 3 minuter, saftade wäl båningen småningen, med dånnet warade ännu en half minut, til dess det ändreteligen förswan. At jordbåningen började i Westerst, och gick til Öster, wet jag aldeles: ty sedan hon war stillad i prestegården, hördes susningens ganska noga i Öster om den samma, särdeles ibland tvåan, hwarmed några fullar äro kläddes; men hwar mycket dess gång afswiket från dessa huswudstref, så jag ej säga. At sus- och jordbåningen warade 4 minuter, kan jag förwisso säga, emedan uret i handen war min sagesman. Under rörelsen mot himmelen både före, under och efter klar; och hwarwa någre, efter berättelse, sedt stenen lika som ljumelidar något före jordbåningen. Förutan denna starkare jordbåningen, tildrog sig samma natt i 7 klockan ungefärligen half til 6 om morgonen, en jordbåning, men så ringa, at jorden, eller husen ingalund rördes, så mycket jag kände, men ganska noga tydeligen hördes et susande dån emot hålsten så stark som förra gången, men warade näpligen en half minut. Ej allenast isarne sumnos dagen efter wara rennade, utan äfwen märktes åtskilliga broar och rännor wara wid endera landet, medelst en sprickor från å- eller bäckebräddarne; hwilket ännu kan se Jonas wid flera broar på landsvägen til Wasberg. Synnerligen förfräckande omständigheter

hafwa

hafwa någre rönt, som, wid samma tillfälle, wistats på watnet, hwar om en man och gäffe för mig berättat, at då de woro på hemresan ifrån kölsefiske stadde, började, fast under stilla lagn, hafwet swalla, och med böljor kasta båten nog hårt: hwar på watnet flög på bägge sidor up, om och i båten, hwilken begynte nu så häftigt at darra, at årorne sprungit utur rodergångarne, och kunde ej handteras. Förfräckelsen tog så häftigt til, at gässen tumlade ned i båten, som halfdöd, och farken kunde näpligen sitta stilla, utan wäntade hwarje ögnableck, at se båten öfwerända kastad. Under största ångslan stillades ändreteligen skåningen, då hafwet ej allena saftade sig, utan blef i hast så stilla blekt, at ej ringesta rörelse förmärktes.

Jonas Ahlelöf.

Rårda Småfäker.

Den Cometen, som efter Svetonii berättelse, war i 7 dagar synlig, en tid efter Cäsars afgång, och då wiste sig om mornarne, förmodar jag, i anledning af sannolika skäl, göra wåre Astronomer det nöget, at låta se sig, och fölgagtelligen besöka detta Planetsystemet. Jag wäntar honom i nästkommande April månad, då han, efter mina gif- eller råkningar, bör lysa om aftarne, klar som Sirius, och samt hinna til sit perihelium den i Maj. För flera orsaker twiflar jag på, at man om mornarne uti Maji månad får se något af honom; om icke et stycke af swansen, som han förmodeligen lägger sig til imedletid. Skulle jag ån framdeles berättas med

med fel häruti; så hoppas jag likväl, at det förråknas til peccadiller, eller de förlätelige synderna och icke läggas mig til större last, än en Dominicus Cassini och Jacob Bernoulli, at de äfwenroslaget bom uti dylita spel och Cometuräkningar.

Swen Hedström.

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stadsnyheter.

Resande är Herr Notarien Risell, ifrån Stockholm, och logerar hos Borgaren Olof Petersson.

En tunna Hwete kostar på loften 15, Råg 12, Korn och Malt 9, Hafre 6 Daler, alt Silfwert.

Götheborgska Wexelcoursen.

Onsdagen, den 23 Jan.

London	- -	62 $\frac{3}{4}$	- -	Dal. R: m
Amsterdam	- -	57	- -	M: f R: m
Hamburg	- -	56 $\frac{1}{4}$	- -	M: f R: m

Små Kyrkotidningar.

Prädikanter. I Otrefängan Adjunct. Herr Mag. Nordblom; i Högmessan Adjuncten, Herr Mag. Montin, och i Afsonfängan Herr Adjunct Lindman.

I Swenska Församlingen äro, från den 17 den 24 dennas, födde 2 Flickobarn: Wigde

tulsbifsteuren Anders Carlberg och Enkan Anna Christina Hallström, item Bifsteuren Johan Ahlborn och Pigan Anna Hallberg: Döde Borgaren Jonas Lundbeck, af hetsig feber, och 1 Flickobarn, af koppor.

I Tyska Församlingen wigde Papersmakaren Carl Friedrich Kröger och Hustrun Johanna Catharina Lundbeck, salig Peruquemakaren Jonas Lindgrens Enka.

I Kronhus-Församlingen födt 1 barn, och et dödt, af koppor.

Småsaker.

Följande Poesi förskrifwer sig ifrån et af våra Lärsofaren: Stada, at Moralen förräder en ganska wanlig Caractere. Jag känner igen både människan och Poeten, men ej Philosophen.

En Fru i Stan, af mycket wärde,
Har skrifwet, at En, bland de lärde,
Skal sagt, at jag tar hwardagsrus.

Jag kan den sagan gerna lida,
Fast hon är kommen tämlig wida,
Och stadnat i et wärdigt hus.

Haf tack, Herr E., för denna möda!
Jag hast och har och får min söda,
Ja, kanske då och då en tår.

Men wil jag något litet suppa,
Jag aldrig Er, och knapt min strupa
Lär fråga, om jag dricka får.

Jag märker, ej utan ångslan, med hwad för-
roende små onda lappar flyga til Magasinet. Hwad
skal jag göra?

Rund-

Kundgörelser.

Dorgaren Lars Sundbeck har nu beslutat at sälja sin gård, om hvilken lägenhet jag ej kan fullkomligen yttra mig. Som jag hörer, finnes nedervånningen, utom sal, 7 rum, och i bryggstet en inmenurad panna, jämte källare til 4 hushåll och tilhöriga rånnor at hamnen: åfwen 2 bakugnar. 3 öfvervånningen äro, med salen inberäknad, rum; allesamman med järn- eller pottetäckelung om et undantages, försedde. 3 samma våning äro 2 kök, och öfwerst en wind af 4 afflisten. All hushållen äro så i öfver- som undervånningen utlagde til Påst.

En stark och behållen, ja grönmalad slåde, med bjellertyg och slåderfall, är til köps, hwarom närmare underrättelse kan erhållas hos Herr Lars Hansson, boende på Kronhusgatan.

Nytt på året, och nytt i Staden! Öström finnes på Tre Kemare.

På Torsdag spelar Herr Diskman en solo på Fleutetraversiere, och en duo på en liten Quarte fleute.

En ärlig man, tillika med des hustru, båg angifsta, begära något läkemedel emot den förödliga weligas liggsjukan, eller förslag på någon utväg af fångnen före kläckan 9.

Censor förmodar, at honom icke mer af wederbörans händer något sådant; som med correcturet Gdth. M:o 2 förelupet; därest s. 17, i den tomta raden, bordsätt:

lärde dig den qwäsning idwa,
och det til förekommande af vanskändig gisning.

Detta seltog är ej i Boktryckeriet begånget.

Götheborgska
Magasinet.

Fredagen, den 1 Februarii 1760.

Berättelse om forna jordbäfningar i
Sverige.

Det är beshinnerligt, at mången anser den nyssgen omtalta jordbäfningen, som något altför sällsynt, och nästan ohört i våra orter. Det är snarare et bewis, at man glömmet snart, hwad hos oss passerar. Mellan år 1690 och 1700 kändes åtfälliga jordbäfningar, om hvilka Archiater Hjårne lemnar underrättelse, uti des anledning til bergarters upfunnade, s. 156 och följ. Här kändes åfwen i Skåne en häftig jordbäfning år 1691 uti Februari månad; hwarom Hans Excellence Gref Ascheberg

* Denna införes med obeskriwelig förbindelse til Författaren, som jag ej har frihet at namna: men om Historien, ewaru liten, förråder måstaren; var jag icke där för. Han berättar desutan, at nyaste jordbäfningen åfwen kändes i Lund, och på många andra ställen i Skåne. Hulen hafwa darrat, och många blifwet upwakte ur sin sömn. Et starkt eldsken i wester har man ock wid samma tilfalle blifwet warse.